

agga Mart ei saand lubba kuhhogi miinna,
fui wannemad ei olnud jures ja mittokord
nemmad piddid toas seisma, fui teised
lapsed wainul ehk metsas lusti piddasid.
Kust se tulli? Mis muud, fuida tō, nen-
da palk. Hea hobbone kãib omma mele
jãrrele, reisikas pannakse kãmmitsasse.
Sannakuulmatta laps kannab ello põlweks
kãhjo ommas süddames, ja ei peãse wah-
hest surmaski temmast lahti. Sest kes
pissikeselt wannemaid ei karda, egga se
naljalt Zummalat pãrrast ei karda. Kãs-
so al olleme keik, agga sannakuulmatta
lapse ja innimesse melest on kãst pahha
ja raske. Kõl ta peab hirmo pãrrast kãs-
so jãrrele teggema siiski ta tõrkub ja põit-
leb, kannab hãbbi, kãhjo ja nuhtlust. Jõse
on weel, ja paljo kãngem Zummala hirm,
mis sanna kuulmatta jãllil kãib, ja wah-
hest äkkiselt tedda kinniwõttab, ja ärra-
hukkab. Wasto panna ei leia ialge ar-

mo; sest Zummala ees on sanna kuulma
parrem kui ohwer.

2.

Te head, siis sa leiad head.

Hea Prantsõ Liso olli ommast mehhest
kãhhe wõtima lapsesga jãrrele jãnud. Kõl
olli murret ja iggarwust; tō ja kãnge hool
piddi aitama ja süddant leppitama. Sest
olli hea, et temmal ommal pissike hurt
sik liina allerwes olli. Temma isse olli
se lãbbi rahhut wallatumatte kãrrast ja
lapsed õlle annetumatte seltfist, need wõt-
sid enneminne hea emma head õppetust,
ja teiste kũrjad kõnned ei rikkund nende
head kõmbed ärra. — Liso kãis ennamiiste
iggapããrw wãljas tõõl, ja toitis ennast ja
ommaksid illusaste ja ausaste. Õhbel õh-
tal ta tulli ta tõelt koiõ. Temma te äres
olli pissike tiik, seãl kãis wallatumat pois